

213.

Classis IIII.

DISPUTATIO I.

DE RERVM QUALITATE,
ET DIFFERENTIA.

QVAM

Diuinâ aspirante gratiâ.

P R Æ S I D E,

C L A R I S S I M O,

E T C O N S V L T I S S I M O

V I R O, D N. H E N R I C O B O C E R O V. I. D

eminentissimo, & in illustri Academia Tubingensi Professo-

re celeberrimo, Domino Praeceptore suo

honorando:

ORDINARI EXERCITII GRATIA,

tempore, locoque solitis, pro ingenij tenuitate

defendere conabitur

M. G E O R G I V S L E B E M Y C V S

Austriacus.

T V B I N G A E

Excudebat Georgius Gruppenbachius.

M. D. X C I X.

I.
 CLASSIS QUARTAE
 DISPUTATIO PRIMA,

DE RERUM QUALITATE,
 ET DIFFERENTIA.

THESIS I.

ACTENVS DE ADQUISITIONE,
 & amissione obligationis: Nunc de acquirendo, &
 amittendo rerum dominio nobis differendum.

Hac transitio patet ex thesi 2. disputationis 2. classis 1.

II.

In acquisitione, & amissione dominij rerum spectamus in vni-
 uersum tum ipsarum rerum qualitatem: tum quid sit dominium
 rerum, & quæ eius species: tum etiam figillatim ipsam adquisitio-
 nem, & amissionem dominij rerum speciei cuiusque; tum denique
 actiones, quæ nobis in re iure dominij adquisitas competunt.

III.

Qualitas rerum est conditio earum, quâ hoc vel illo modo ipsæ
 res se habent, & affectæ sunt; (a) eaque ex diuisione earundem co-
 gnoscitur. (b)

a) *Donel. lib. 9. Comment. cap. 21. pag. 469.* (b) *Cuias. in parat. ff.
 de diuis. rer. & qualit.*

IV.

Etsi autem rerum nulla nobis vbique vera appareant genera;
 vbertas tamen permagna modis quibusdam distinguitur. Et primò
 quidem diuiduntur res in corporales, & incorporales. Corporales
 res sunt, quæ sui naturâ sub tactum, & visum cadunt; vt sunt fundus,
 homo, vestis, aurum, argentum.

a 2

l. 1. §.

l. 1. §. Quædam præterea. ff. de diuis. rer. & qualit. & tit. Instit. de reb. corpor. & incorpor. in princ. & §. 1.

V.

Corporales res vel mobiles sunt, vel immobiles. Mobiles res sunt, quæ integræ loco moueri, & ex vno loco in alium transferri possunt.

l. si chorus 79. ff. de legat. 3. l. à Diuo Pio 15. §. in venditione. ff. de re iudic. l. possideri 3. §. si rem. ff. de acquir. vel amitt. possess. l. verum 25. ff. de furt. l. 2. ff. de sup. legat. l. vlt. ff. de acquir. rer. domin.

VI.

Mobiles res aut mouentes sunt, aut in specie mobiles dicuntur. Res mouentes dicimus animalia, quia se ipsa mouent. Mobiles verò res vocamus res inanimatas.

l. Mouentium 93. vbi vide Ioan. Gædd. num. 2. ff. de verb. sig. & l. vn. C. de vsucap. transformand. obstat l. 2. ff. de sup. legat.

VII.

Res immobiles sunt, quæ loco moueri nequeunt. (a) Atque hæc vel res soli sunt, vel solo cohærentes. (b)

a) *l. quia aceruus 10. ff. Quod vi, aut clam. l. 1. §. & generaliter. ff. de vi, & vi armat.* (b) *Tit. 1. §. vlt. ibi, aut solo cohærentibus. lib. 2. Feudor.*

VIII.

Res soli sunt fundi; (a) qui vel singuli considerantur, vel in vniuersitate, veluti territorio, (b) Ducatu, Marchia, Comitatu, (c) Baronia. (d)

a) *l. 1. ibi, siue mobiles sint, siue soli; quare fundum quoque. ff. de Triticar. act. l. quam Tuberonis 7. §. in peculio autem. ff. de pecul. l. 1. §. 1. ff. de rei vindicat. l. vn. vers. Ideo per præsentem. C. de vsucap. transform. (b) l. Pupillus 239. §. Territorium. ff. de verb. sig. (c) Tit. 14. in princ. lib. 1. Feudor. & Tit. 10. lib. 2. Feudor. (d) c. fundamenta, in fine, ibi, sub nomine Comitatus, Baronia. Tit. de elect. in 6.*

Res

IX.

Res solo cohærentes sunt res solo iunctæ, vt. arbores, (a) ædificia, (b) castra, (c) molendina, (d) sylva, (e) lacus, & stagna. (f)

(a) *l. si alius fecerit* 7. §. *Notauimus, vers. at qui arbores. l. interdictum* 19. ff. *Quod vi, aut clam.* (b) *l. Quia aceruus* 10. ff. *Quod vi, aut clam. l. Ad eod* 7. §. *cum in suo solo. ff. de acquir. rer. dom. §. cum in suo solo. Instit. de rer. diuis.* (c) *Tit. 4. §. Item si vasallus possederit castrum. lib. 1. Feudor. iunct. dict. Tit. 1. §. vlt. lib. 2. Feudor.* (d) *l. Quasitum est* 12. §. *molas. iunct. §. seq. & l. cum fundus* 21. vers. *de molis. ff. de instruct. vel instr. leg.* (e) *l. Item si fundus* 9. §. *vlt. & l. seq. l. si absente* 48. §. *vlt. ff. de vsufruct.* (f) *l. Quid tamen* 10. §. *Agri, vel loci, & §. seq. ff. Quib. mod. vsufruct. vel vsus amitt. l. 1. §. lacus est, & §. seq. ff. vt in flum. pub.*

X.

Sunt quidem & fructus pendentes res solo cohærentes, siquidem pars fundi dicantur; (a) at si eorum finem spectes, qui in ipsis à solo separatis cernitur, res potius mobiles, quam immobiles censentur. (b)

(a) *l. Fructus pendentes* 44. ff. *de rei vindicat. l. Iulianus* 13. §. *Si fructibus. ff. de actionib. empt. & vendit. vide Didac. Couar. lib. 1. variar. resolut. c. 27. 15. num. 1. Vbi vsu huius conclusionis vide.* (b) *Vt pulehrè ostendit Tiraquel. de retract. gentilit. §. 1. gl. 7. n. 42. 43. 44. & seqq.*

XI.

Quæritur de pecunia, prædiorum emptioni destinata, an mobilis sit, vel immobilis? Nos eam mobilem esse affirmamus.

Per l. fundi 17. §. *ea, quæ* 10. ff. *de actionib. empt. & vendit. l. ligni* 55. §. *si lignum* 7. ff. *de legat. 3. Facit quoque arg. l. librorum* 55. §. *Vnde* 5. & §. *seq. ff. d. 1. Sed multi dissentiunt, de quibus Andr. Geil. lib. 2. obseru. pract. obseru. 11.*

XII.

Est quoque res mobilis pecunia ex venditione prædij re-
ducta.

Aliud enim est precium, aliud res ipsa. l. fundum 28. ff. *de nouat. l. Si alij*

a 3:

42. §. 1.

GLASSIS IIII.

42. §. 1. ff. de usufruct. l. Nemo § 2. ff. de verb. oblig. Et nummus ex re furtiva redactus, non est furtivus. l. Qui vas 48. §. vlt. ff. de furt. Et qui ex vno testamento habet estimationem, ex altero rem petere non prohibetur. l. Mauius. 66. §. 1. ff. de leg. 2. l. planè 34. §. 1. ff. de legat. 1. Res item emptæ ex pecunia mea, non est mea. l. Si ex ea 6. C. de rei vindicat. Neque ex pecunia dotali res comparata est dotalis. l. Ex pecunia 12. C. de iur. dot. Nec ex pecunia pignori obligata, est pignorata. l. Idemq. 7. §. vlt. ff. Qui pot. in pignor. hab.

XIII.

Incorporales res sunt, quæ suâ naturâ tangi, & videri non possunt, sed tantum intellectu percipiuntur; vt sunt seruitutes prædiorum, usufructus, vsus, habitatio, hereditas, bonorum possessio, feudum, nomina, & actiones.

d. l. 1. §. Quædam præterea. ff. de rer. diuision. & qualitat. & dict. §. Incorporales. & §. vlt. Institut. de rebus corporalib. & incorporalib. De hereditate est quoque textus in l. hereditas 50. in prin. ff. de petit. hered. De bonorum possessione in l. 3. §. 1. & 2. ff. de bonor. possess. De feudo est textus in Tit. 1. §. vltim. & Tit. 23. §. vlt. ibi, usufructus verò. lib. 2. Feudor. De nominibus, & actionibus est text. in d. §. Incorporales. ibi, Et obligationes, Institut. de reb. corporal. & incorporalib.

XIIII.

Has autem res ideo à mobilibus, & immobilibus separamus, quia neque mobiles, neque immobiles sunt, aut dici possunt.

Per l. 2. in prin. C. de quadriennij præscript. l. à Diuo. 15. §. In venditione. §. Sic quoque, & §. Item quid dicemus. ff. de re iudic. l. cum hereditas 36. ff. ad Senatusconsult. Trebell. l. heredes. 25. §. 1. ff. famil. ercisc. l. Quam Tuberonis sententiam 7. §. In peculio. vbi Bart. ff. de pecul. l. vlt. ff. de donat. l. 1. §. exactio. C. de rei vxor. act. Arius Pinel. post alios ad rubric. C. de bonis mater. part. 1. num. 24. & Hotoman. lib. 3. obseru. cap. 3. Haud pauci tamen secus sentiunt.

Cæterum

XV.

Cæterùm quandoque res incorporales eodem iure censentur, quo res immobiles: quippe cùm seruituti idem ius tribuatur, quod rei immobili: (a) Et annona civilis eodem iure habeatur, quo res immobilis: (b) Reditus item annui ad tempus longum duraturi rebus immobilibus accenseantur: (c) Tum etiam nomina, & actiones immobilium rerum nomine competentes, in rebus immobilibus numerentur. (d)

(a) l. 2. C. de seruitut. & aqua. (b) Nouel. 7. de non alienand. vel permutand. reb. eccles. in princ. §. Hac ergo nos. vers. Vult enim illa. ibi, Nam & hac inter immobilia sunt numeranda. (c) Mynsing. cent. 1. obser. 69. & Andr. Geil. lib. 2. obseruat. practic. obs. 10. (d) Qui enim actionem habet ad rem immobilem, ipsam actionem habere videtur. l. Qui actionem. ff. de reg. iur. Et obligatio diuidua, vel indiuidua censetur ex re in eam deducta. l. Stipulationes non diuiduntur 72. & l. 2. §. 1. l. 4. §. 1. l. In executione 85. ff. de verb. obligat. Item obligatio, & actio certa, vel incerta dicitur respectu eius, quod obligatione continetur. l. Vbi aut. 75. ff. d. t. & l. certi 9. C. de reb. cred. His rationib. accedit etiã autoritas gl. in dict. Nouel. 7. in princ. vers. vult enim illa. in verb. numeranda. las. in l. ult. num. 122. C. de iur. emphyt. Paul. Castr. ad l. Quam Tuberonis 7. §. fin. ff. de pecul. Anton. Gomez. Tomo 2. comment. cap. 10. num. 2. Andr. Alciat. ad l. Mouentium 93. ff. de verb. sig. Andr. Tiraquel. de retract. gentilit. §. 1. gloss. 7. num. 7. Pinel. ad Rubr. Cod. de bonis mater. part. 1. num. 33. Andr. Geil. lib. 2. obseru. practic. obseru. 11. num. 10.

XVI.

SECVNDO distinguuntur res, quòd vel in patrimonio nostro habeantur, vel extra nostrum sint patrimonium. (a) In patrimonio nostro habentur res, quæ singulatim nostræ sunt. (b) Ex quæ aut fiscales sunt, aut omnino sunt priuatæ. (c)

(a) l. 1. in princ. vers. Quod autem. & vers. seq. l. In tantum 6. §. 1. ff. de diuis. rer. & Tit. Instit. de rer. diuis. in princ. (b) d. l. 1. in princ. vers. Priuatæ autem.

CLASSIS IIII.

ea autem. & l. In tantum 6. §. vniuersitatis. vers. Ideoq; ff. de diuis. rer.
 (c) l. 3. §. pen. ff. de iur. fisc. l. 1. ibi, siue priuata, siue fiscali, C. de poena iudic. qui malè iudic. l. 1. §. Sed & constitutio, ibi, vel priuatis, vel fiscalibus. ff. de calum. §. Thesauros, vers. Cui conueniens. ibi, in fiscali. Instit. de rer. diuis. & §. vlt. ibi, quæ in fiscalibus alienationibus. Instit. de vsucap.

XVII.

Res fiscales appellantur, quæ sunt in Principis, tanquam Principis patrimonio; (a) cuiusmodi sunt regalia minora. (b)

(a) l. 2. §. Hoc interdictum 4. ff. Ne quid in loc. publ. l. pacta conuenta 72. §. vlt. vers. sed in patrimonio fisci. ff. de contrah. empt. Hotoman. lib. quest. Illustr. quest. 1. (b) Tit. 56. Quæ sint regalia. vbi Hotoman. & alij. Deregalibus autem infra disputatione peculiari agemus.

XVIII.

Priuata res sunt, quas quisque tanquam priuatus in suo patrimonio habet; (a) Quales etiam sunt res Principis, non vt Principis, sed vt priuati, veluti Arcadij, Honorij, Antonini, Ferdinandi, Maximiliani, Rudolphi. (b) Cuiusmodi res dicuntur etiam Principis substantia, res dominicæ, item patrimoniales res. (c)

(a) d. l. 1. in princ. vers. Priuata autem. ff. de diuis. rer. (b) §. vltim. Instit. de vsucap. l. cum seruus 39. §. vlt. ff. de legat. 1. & l. 3. C. de quadrienn. prescript. (c) l. pen. & vlt. C. de fund. patrim. lib. 11. Hotoman. lib. quest. Illustr. quest. 1.

XIX.

Priuata res vel in bonis nostris sunt, vel sunt, ex bonis nostris, siue (quod idem est) extra bona nostra.

l. 1. ff. de vsu & vsufruct. legat. l. Rem in bonis. 52. ff. de acquir. rer. dom. l. 2. §. In hac actione 22. ff. vi bonor. raptor. l. vlt. §. Non solum autem. ff. Que in fraud. creditor. l. libertus 36. ibi, Prædia sunt aliqua ex bonis liberti. ff. de bon. libertor. & §. vlt. Inst. de vi bonor. raptor.

In bonis

XX.

In bonis nostris dicuntur esse res, quorum dominium nostrum est, ut eas possidentes exceptione tueri, & retinere, & amissas actione in rem recuperare possimus.

l. Rem in bonis 52. ff. de acquir. rer. dom. iunct. d. l. 2. §. In hac 22. ff. vi bonor. rapt. & §. vlt. Instit. de vi bonor. rapt.

XXI.

Ex bonis, siue extra bona nostra dicuntur esse res, quæ quidem nostræ non sunt; interest tamen nostrâ, eas nobis non auferri; ut sunt, quas bonâ fide possidemus, quarum item vsumfructum, vel quod aliud ius habemus; tum etiam quæ nobis commodatæ, locatæ, pignoratæ, vel apud nos depositæ sunt.

d. l. 2. §. In hac actione. 22. ff. vi bonor. rapt. & d. §. vlt. Instit. vi bonor. raptor. Vide Ioan. Goedd. ad l. Bonorum appellatio. 49. n. 15. & seqq. ff. de verb. sign.

XXII.

Ad hanc distinctionem referimus quoque vsumfructum, & seruitutes, quas in bonis nostris esse dicimus.

Per l. in venditione 8. in prin. ff. de reb. aut. iudic. poss. Sed obstare videtur l. 1. ff. de usu, & usufruct. legat.

XXIII.

Extra patrimonium nostrum res esse dicuntur, quæ singulatim nostræ non sunt. (a) Atque hæc vel communes sunt, vel publicæ, vel vniuersitatis, vel nullius. (b)

(a) *l. 1. in prin. vers. Quod autem, & vers. seq. l. In tantum 6. §. 1. ff. de diuis. rer.* (b) *§. 1. vers. Quædam enim. iunct. §. singulorum. Instit. de rer. diuis. Sed obstare videtur huic diuisioni. l. 2. ff. de diuis. rer. vid. l. 4. ff. d. r.*

XXIII.

Res communes sunt, quæ quidem proprietate nullius sunt in
b
bonis,

CLASSIS IIII.

bonis, usu tamen, & conditione acquirendi ad omnes gentes pertinent; ut sunt aer, volucres cœli, aqua profluens, mare, & litus maris, item insula, & pisces in mari nati, gemmæ, lapilli, qui in litore maris habentur, & feræ bestię.

§. Equidem naturali. & §. Fera igitur bestia. Institut. de rer. diuis. l. 2. §. 1. l. 3. & l. 4. ff. de diuis. rer. l. 1. l. 2. l. 3. & l. Quod in litore. 14. ff. de acquir. rer. dom. l. litora 51. ff. de contrah. empt. & vendit. l. 3. §. 1. ff. Ne quid in loc. publ.

XXV.

Aqua profluens est ipsa fluminis aqua, quæ est communis quoad ipsum potandi, & lauandi usum.

Cuiac. in not. posteriorib. ad Tit. Institut. §. 2. & ibid. etiam Francisc. Hotoman. & Donell. lib. 4. comment. cap. 2.

XXVI.

earumq; usus uel iure gentium communis est omnium, uel proprium tantum populo de iure

Publicæ res sunt, quæ ad certum aliquem populum, ^{veluti Pop. Romanum} pertinent, publicis ipsius usibus destinatæ; ut quæ ad populum Romanum pertinent.

l. Bona ciuitatis. 15. l. eum qui. 16. l. inter publica. 17. ibi, nec quæ publicis usibus destinata sunt. ff. de verb. sign. l. 2. §. ad ea igitur loca. ibi, quæ publico usui destinata sunt. ff. ne quid in loc. pub.

XXVII.

Huiusmodi res sunt flumina perennia, & portus, itemque riparum usus; (a) tùm etiam alueus fluminis. (b)

a) §. flumina autem. & §. Riparum. Inst. de rer. diuis. l. 4. in fin. & l. seq. ff. de diuis. rer. l. 1. §. item fluminum quedam sunt perennia. ff. de fluminib. (b) §. quod si naturali. 23. Institut. de diuis. rer. l. 1. §. si insula. ff. de fluminib.

XXVIII.

Et licet litus maris commune sit; attamen alicubi iure gentium publicum, id est, populi Romani est.

l. 3. in prin. ff. ne quid in loc. publ. & §. litorum quoq;. Institut. de rer. diuis.

Vniuer-

XXIX.

Vniuersitatis res sunt, quæ in vniuersum ad certam aliquam ciuitatem pertinent, non pro parte ad singulos ciues.

l. In tantum 6. §. vniuersitatis. ff. de diuis. rer. & §. vniuersitatis. Instit. de rer. diu.

XXX.

Quod de ciuitate dicimus, exaudiri quoque debet de pagis, & vicis.

Per l. Si heres. 73. §. 1. ubi gl. ff. de Legat. 1.

XXXI.

Sunt autem res ciuitatis in duplici differentia; quædam enim in publico vsu habentur, vt theatrum, stadium, forum, & cætera vsibus ciuitatum perpetuò exposita. (a) Quædam verò pecuniâ ciuitatis continentur. (b) Illæ à commercio sunt exemptæ; hæ non item. (c)

(a) *d. l. In tantum. 6. §. vniuersitatis. ff. de diuis. rer. & dict. §. vniuersitatis. Instit. de rer. diuis.* (b) *l. Sed celsus. 6. in prin. ff. de contrah. empt. & vend.* (c) *d. l. Sed Celsus. 6. in fine prin. iunctâ. l. Si in emptione. 34. §. omnium. ff. d. t. & §. Idem iuris est. Instit. de inutilib. stipulat.*

XXXII.

Qui communi, publicâ, vel vniuersitatis re, publico vsui destinatâ, vti prohibetur, veluti qui in mari, aut flumine publico piscari, vel in vniuersitatis balneo lauare, vel in theatro spectare, vel in campo publico ludere ab aliquo prohibetur, contra ipsum impediens iniuriarum actionem mouere potest.

l. Iniuriarum 13. §. vlt. ff. de iniur.

XXXIII.

Res nullius propriè dicuntur, quæ non humani, sed diuini iuris sunt, veluti res sacra, religiosa, sancta.

l. 1. in prin. & l. in tantum. 6. §. Sacra. & §. seq. ff. de diuis. rer. §. nullius. Instit. de rer. diuis.

b a.

Res

XXXIII.

Res sacræ sunt, quæ Deo rite, & publicè sunt consecratæ; (a) quæ consecratio antiquitus fiebat per solos Pontifices, (b) vel Imperatores. (c) Nouo autem iure fit per Episcopos cuiusq; loci. (d)

(a) *d.l. In tantum 6. §. sacræ autem res. & l. sacræ 9. in prin. ff. de diuis. rer.* (b) *§. Sacræ res. Instit. de rer. diuis.* (c) *d.l. Sacra 9. §. 1. ff. d. t.* (d) *Novel. 67. cap. 1. & Nouel. 131. cap. 7.*

XXXV.

Res sacræ vel ad Dei cultum directò, & immediatè destinatæ sunt; vt templa, donaria, libri sacri, calices, & omnis alia supellex sacræ; (a) vel ad ministerij sustentationem potissimùm Deo consecratæ sunt, veluti decimæ, redditus annui Ecclesiæ, eiusque prædia. (b)

(a) *§. Sacræ. Inst. de rer. diuis. & l. Sancimus. 17. C. de S S. Eccles.* (b) *can. Presulum. 16. quest. 3. can. concessio vobis. & can. seqq. 12. quest. 2.*

XXXVI.

Religiøsæ res dicuntur sepulchra humani corporis. (a) Sed vt locus religiosus fiat iure Canonico, non sufficit humani cadaueris illatio, sed insuper necesse est, vt accedat consecratio Pontificis, vel Antistitis. (b)

(a) *d.l. In tantum 6. §. religiosum. ff. de diuis. rer. & §. religiosum. Instit. de rer. diuis.* (b) *c. Adhac. ext. de religiosis domib. & Tot. Tit. ext. de sepultur.*

XXXVII.

Locus autem purus, in quem mortuus infertur, proprius sit, necesse est, vel communis; in quem tamen inuito socio extraneus inferri non potest. In locum alienum consentiente domino inferre licet; cuius etiam rati habitio hîc sufficit.

l. Si plures 41. ff. de relig. & sumpt. funer. & §. In communem. & §§. seqq. Inst. de rer. diuis. Sed hodie in singulis ferè Parœcijs publicè constituta sunt cœmeteria, in qua mortuos suos inferre quilibet potest.

Ceno-

XXXVIII.

Cenotaphia autem religiosa non sunt.

l. sed Diui fratres 7. ff. de diuis. rer. l. vel quod 6. in fin. ff. de relig. & sumpt. funer. obstat d. l. in tantum 6. in fine. ff. de diuis. rer.

XXXIX.

Res sanctæ dicuntur, quæ ab iniuria hominum sanctione pœnali defensæ, subnixæ, atque munitæ sunt; veluti muri, non solum vr-
bis, sed & municipij; item portæ, leges, & legati.

*l. sanctum 8. l. sacra 9. §. propriè, & §. seq. l. vlt. ff. de diuis. rer. §. san-
ctæ. Instit. d. t. In muris municipiorum Bart. & alij dissentiunt.*

XL.

Sunt quidem & hæ res diuini iuris, verum non absolutè, vt res
sacra, & religiosa, sed quodammodo.

*l. 1. in princ. ibi, quodammodo diuini iuris sunt, & d. l. sacra 9. §. pro-
priè. ff. de diuis. rer. §. sanctæ quoque. ibi, quodammodo diuini iuris sunt.
Instit. eod. tit.*

XLI.

Qui autem muros ciuitatis violat, scalis admotis transcendit,
cùm hostile id sit, capite punitur. (a) Quin etiam sine Principis, vel
Præsidis autoritate muros nec reficere, nec aliquid eis coniungere,
vel superponere licet. (b)

a) *l. vlt. ff. d. tit.* (b) *d. l. sacra 9. §. pen. ff. eod.*

XLII.

TERTIO distinguuntur res hoc modo: Quarundam rerum com-
mercium est, quarundam non est commercium. (a) Illarum dici-
mur quoque habere commercium: harum verò commercium habe-
re negamur. (b) Illæ item in commercio esse; hæ commercio exu-
tæ, siue exemptæ dicuntur. (c)

a) *l. sed Celsus 6. in prin. ff. de contrah. empt. & vendit.* (b) *l. que-
dam 62. ff. de acquir. rer. dom. l. multum 34. ff. de verb. oblig. l. filius 114.*

b 3

§. si

S. si quid alicui. ff. de legat. 1. l. Mortuo boue 49. S. Labeo, & S. seq. ff. de leg. 2. (c) l. si in emptione. 34. S. 1. ff. de contr. empt. & vendit.

XLIII.

Commercium est ius alienandæ, & comparandæ rei. Unde eius rei commercium esse traditur; Item illius rei commercium habere dicimur, quam alienare, & comparare nobis possumus. Quam non possumus alienare, vel comparare, eius commercium non est, non habemus illius commercium.

Vlpian. tit. Inst. 19. de dominijs. Et est text. in l. statu liberi. 29. vers. quoniam lex. ff. de statu lib. & in legib. ad precedentem thesin adscriptis.

XLIIII.

Quarundam autem rerum commercium planè nullum est; quædam verò in commercio sunt hominum aliquorum. Nullum quarundam rerum est commercium vel naturâ, vel iure. Naturâ commercium est nullum earum rerum, quæ neque in rerum naturâ sunt, neque futuræ sperantur, vt animal mortuum, Hippocentaurus, domus exusta, & hereditas viuentis. (a) Iure commercium est nullum rei sacræ, religiosæ, sanctæ, publicæ, vniuersitatis, liberi hominis, rei Principis, fundi hostium, (b) & eorum, quæ ædibus, porticui, balneis, tabernis, & popinis licitè ædificatis iuncta sunt. (c)

a) *d. l. si in emptione. 34. S. 1. l. domum. 57. in prin. ff. de contr. empt. & vendit. d. l. mortuo boue. 49. in prin. ff. de leg. 2. l. 1. ff. de heredit. vel act. vendit. l. qui superstitis. 94. ff. de acquir. vel amitt. hered. (b) d. l. si in emptione. 34. S. 1. & l. sed Celsus. 6. in prin. ff. de contr. empt. S. idem iuris est, si rem sacram. Instit. de inutil. stipul. l. cum seruus. 39. S. vlt. ff. de legat. 1. l. liber homo. 103. in fin. ff. de verb. oblig. (c) l. cetera. 41. S. 1. & S. seqq. ff. de legat. 1. l. fideicommissa. 11. S. si quis illicitè. ff. de legat. 3. S. non solum. vers. sed si talis sit res. Instit. de legat.*

XLV.

Quorundam hominum commercio exemptæ res hæ sunt: Christianum mancipium exemptum est commercio Iudæi, pagani, hæretici; (a) militia commercio serui est exempta; (b) prædij prouin-

prouincialis commercium ademptum est prouinciarum Præfidi-
bus. (c)

a) tot. tit. C. ne Christian. mancip. heret. vel Iud. hab. (b) d. l. fi-
deicommissa. 11. §. si seruo. ff. de legat. 3. (c) l. qui officij. 62. ff. de con-
trab. empt. & vendit. d. l. Mortuo boue. 49. §. Labeo. & §. seq. ff. de Le-
gat. 2. confert l. multum. 34. vbi Cuiac. & Donel. ff. de verb. oblig.

XLVI.

In prædictas rerum distinctiones incidit & illa, qua res aliæ di-
uini, aliæ humani iuris esse dicuntur. Nam diuini iuris dicuntur res
sacræ, religiosæ, & sanctæ. Humani iuris sunt res communes, publi-
cæ, vniuersitatis, & singulorum.

d. l. 1. in prin. ff. de diuis. rer.

ADDITAMENTA.

I.

QVÆRITVR: vtrum eorum sententia, qui hereditatem pro
ipsis rebus hereditarijs accipiunt, tolerari possit? Placet nega-
tiua.

l. hereditas. 50. ff. de hered. pet. l. bona autem. 3. §. 1. ff. de bon. poss. l.
nihil aliud. 24. l. hereditatis appellatio. 119. l. pecunia verbum. 178. ff. de
V. S. Diss. Alc. & I. Brechens in explicatione. d. l. 24. ff. de V. S.

2.

Ambigitur: quibus rebus annumerandi sint pisces; vtrum mo-
bilibus, an verò immobilibus? Si propagationis causâ asseruen-
tur in stagno, his; (a) sint tantum custodiæ gratiâ, illis (b) acce-
dunt.

a) Quia accessoriè hoc casu considerantur, & pars fluminis esse, censen-
tur. arg. c. accessorium. 42. de R. I. in VI. Hart. Pist. lib. 1. quest. 24. n. 64.
& seq. Zas. in epit. feud. p. 4. num. 2. & 3. Nec resistit, quòd multi quo-
tidie inde extrahantur. Non enim singula corpora; sed species hîc conside-
rantur. arg. l. eum debere. 33. ff. de seru. præd. vrb. l. proponebatur. 76. ff.
de iudic. (b) l. lines. 15. ff. de act. empt.

An

3.

An Creditor ob æs alienum defuncti sui debitoris sepulturam impedire, seu cadauer eiusdem arrestare possit? Negatur.

l. cum sit iniustus. vlt. cum Aut. seq. C. de sepul. viol. Nou. vt def. non iniur. à cred. 60. c. 1. arg. l. vlt. ff. ad L. lul. de vi. priu. Schneid. ad S. religiosum. 9. in fin. Inst. de rer. diu. & prin. Inst. quib. ex caus. man. non lic. num. 10.

FINIS DISPVTATIONIS
P R I M Æ.

Ka 3071

(3/4)

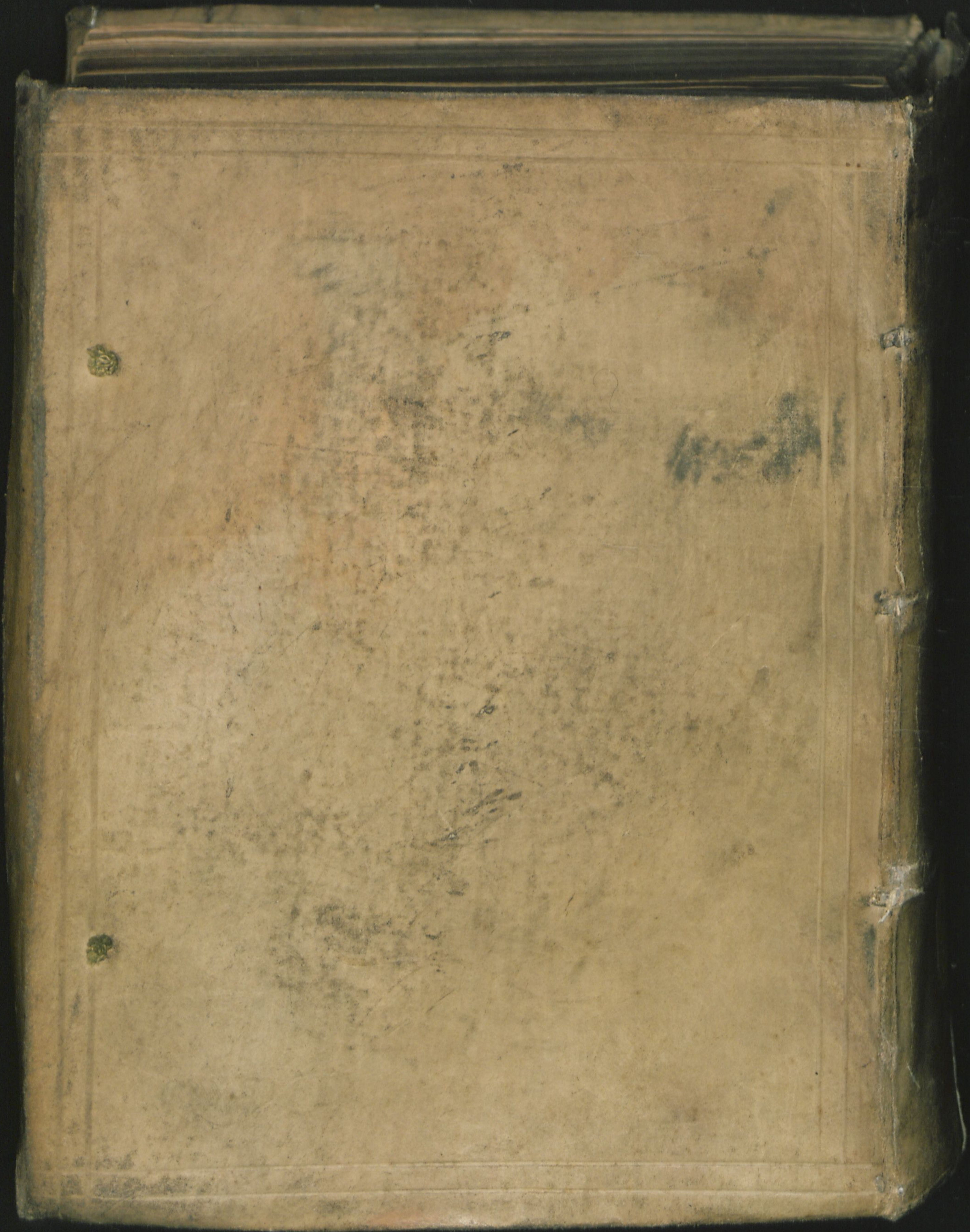
ULB Halle 3
003 261 573

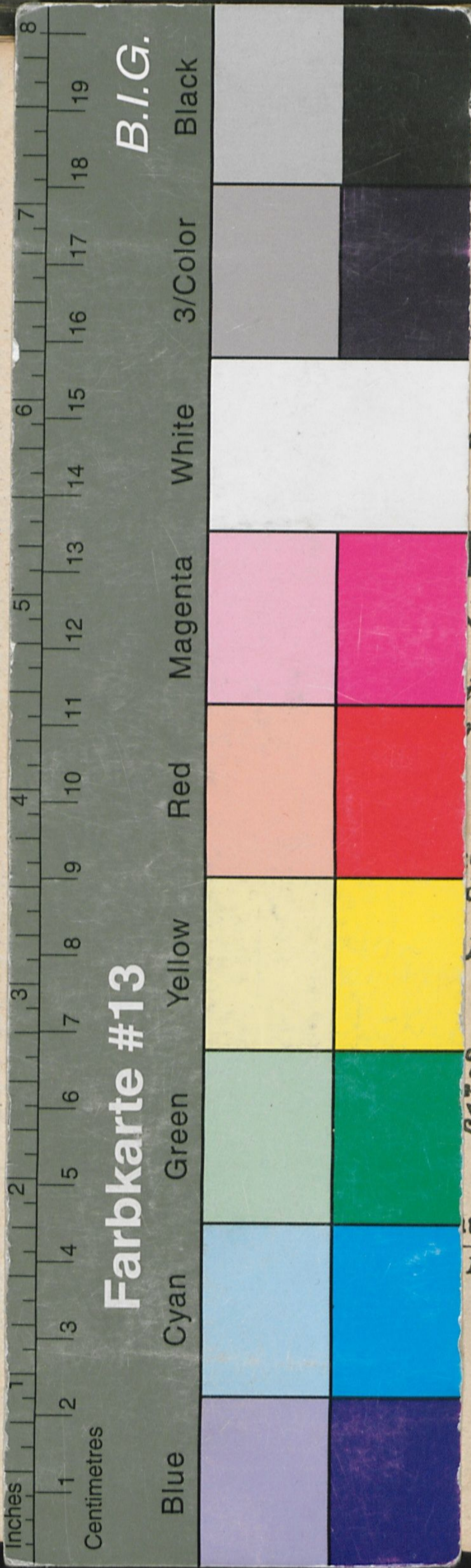

sb

Einband. 3/1.

Clasfis IIII.

PVTATIO I.

VM QUALITATE,
T DIFFERENTIA.

QVAM

uinā aspirante gratiā.

PRÆSIDE,

R I S S I M O,

N S V L T I S S I M O

ENRICO BOCERO V.I.D

in illustri Academia Tubingensi Professo-

*rrimo, Domino Praeceptore suo
honorando:*

I EXERCITII GRATIA,

oq̄ue solitis, pro ingenij tenuitate
defendere conabitur

RGIVS LEBEMYCVS

Austriacus.

V B I N G A E
t. Georgius Gruppenbachius.

M. D. X C I X.

2

